Πιστοί: Βλοσυροί ή χαρούμενοι; († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 19 Δεκεμβρίου, 2023

Απόσπασμα ἀπὸ τὸ διάλογο τοῦ Μητροπολίτη Ἀντωνίου (Bloom) μὲ τὴ συγγραφέα Μαργκανίτα Λάσκι.

Μαργκανίτα Λάσκι: … Ἕνας ἄλλος λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο τόσο ἐσεῖς ὅσο καὶ οἱ κοσμικοὶ ἠθικολόγοι ἔχουν ἀποτύχει, εἶναι ἡ ἀπόρριψη τοῦ κόσμου ὄχι μόνο διὰ τοῦ ἐγκλεισμοῦ σὲ ἕνα δωμάτιο καὶ τῆς μὴ διάπραξης τοῦ καλοῦ, ὅπως εἴπατε, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς αἴσθησης ὅτι ὁ κόσμος (ἰδιαίτερα ὁ κόσμος τῶν σύγχρονων ἀστικῶν κέντρων) εἶναι μιὰ κόλαση, ἕνα σατανικὸ ἀλεστήρι, κάτι ἀποφευκτέο. Δὲν ὑπάρχει φέρ’ εἰπεῖν εὐθυμία στὴ θρησκεία, δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπόλαυση μιᾶς χαρούμενης ζωῆς. Οἱ χαρὲς ποὺ ἡ κοινωνία χαίρεται ὡς φυσιολογικές – ἀκόμα, ἂν θέλετε, ἡ χαρὰ τῆς συσσώρευσης ἀγαθῶν, ἡ χαρὰ τοῦ νὰ μένουμε στὴ μικρή μας φωλίτσα, μὲ τὸ ψυγεῖο μας καὶ τὰ παιδιὰ νὰ παίζουν ἀνάμεσα στὰ πόδια μας – ὅλες αὐτὲς εἶναι γιὰ μένα ὑγιεῖς χαρές. Νομίζω ὅμως ὅτι οἱ σοβαροὶ ἄνθρωποι, θρησκευόμενοι καὶ μή, θεωροῦσαν πάντοτε αὐτὰ τὰ πράγματα, ποὺ ὡς ἄνθρωποι ὄντως χαιρόμαστε, ὡς φραγμοὺς στὴν πορεία πρὸς μιὰ ἠθικὴ ζωή.

Μητροπολίτης Ἀντώνιος: Νομίζω πὼς ἔχουν δίκιο μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ. Νομίζω πὼς ἀπαιτεῖται πολὺ μεγάλη αὐτογνωσία, προκειμένου νὰ μὴ λησμονηθεῖ αὐτὸ ποὺ εἶναι βαθύτερο στὸν ἄνθρωπο, στὸ ὄνομα ἐκείνου ποὺ εἶναι ἐπιφανειακότερο. Εἶναι πιὸ εὔκολο νὰ εἶναι κανεὶς ἐπιφανειακὸς παρὰ βαθύς, εἶναι πιὸ εὔκολο νὰ βρίσκεται κανεὶς σ’ αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο, παρὰ νὰ ἀντιμετωπίζει καταστάσεις ποὺ εἶναι ἴσως τραγικές. Βλέπετε, τὸ πρόβλημα εἶναι ὅτι **δημιουργήσαμε μιὰ ψεύτικη ἠθική, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἐὰν εἶσαι χριστιανός, ὀφείλεις νὰ εἶσαι βλοσυρός, σχεδὸν μοχθηρός, νὰ μὴ γελᾷς ποτέ…**

Μαργκανίτα Λάσκι: Ἢ νὰ εἶσαι πολὺ πολὺ ἁπλοϊκός, τόσο ἀθῶος καὶ ἀφελής, ποὺ ἡ πραγματικότητα τῆς ζωῆς νὰ μοιάζει ἄσχετη γιὰ σένα.

Μητροπολίτης Ἀντώνιος: Ναί. Ἀλλὰ **ἐὰν ἔχεις ἀληθινὴ συναίσθηση τῆς κατάστασης καὶ ἐπίγνωση τῆς τραγικότητας τῆς ζωῆς, τότε ἡ διασκέδασή σου θὰ γίνει πιὸ συγκρατημένη. Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἡ χαρά.** Εἶναι δυνατὸν νὰ βιώνει κανεὶς μιὰ ἔντονη ἐσωτερικὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση· βρίσκω ὅμως δύσκολο τὸ

νὰ ἀπολαμβάνει κανεὶς ἐξωτερικὰ τὴ ζωή του, γνωρίζοντας ὅτι ταυτόχρονα τόσοι πολλοὶ ἄνθρωποι ὑποφέρουν. Ὅταν ἐργαζόμουν, εἶχαμε πάρει μὲ τὴ μητέρα μου τὴν ἀπόφαση **νὰ μὴν ὑπερβοῦμε ποτὲ τὸ ἐλάχιστο ἐπίπεδο διαβίωσης ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ στέγαση καὶ διατροφή. Κι αὐτό, γιατί πιστεύαμε (καὶ ἀκόμα τὸ πιστεύω) πὼς ὁτιδήποτε ξοδεύεις πέραν αὐτοῦ, τὸ ἀφαιρεῖς ἀπὸ κάποιον ἄλλο πού, ἐν ἀντιθέσει μὲ σένα, τὸ ἔχει ἀνάγκη** . Αὐτὸ δὲν σὲ κάνει μοχθηρό· ἀντίθετα, σοῦ χαρίζει ἕνα αἴσθημα χαρᾶς, ἐπειδὴ μοιράζεσαι μὲ τοὺς ἄλλους – δίνεις καὶ παίρνεις. Ἀλλὰ νιώθω, πὼς ὄντως, **ὅσο ὑπάρχει ἔστω καὶ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ πεινᾷ, οἱ ὑπερβολικὲς χαρὲς καὶ ἀπολαύσεις συνιστοῦν κλοπή.**

Μαργκανίτα Λάσκι: Κι ὡστόσο, κάθε ἄνθρωπος εἶναι τόσο εὐάλωτος, τέτοια εἶναι ἡ ροπή του πρὸς τὴν τραγωδία, τέτοιος ὁ φόβος νὰ βρεθεῖ σὲ κίνδυνο, ὥστε ὅταν, ἂς ποῦμε, βλέπω ἀνθρώπους στὴν παραλία νὰ διασκεδάζουν καθ’ ὑπερβολήν, μὲ πλῆθος πραγμάτων γύρῳ τους, ἐκεῖ θαρρῶ λαμβάνει χώρα μία ἀπὸ ἐκεῖνες τίς μικρὲς στιγμὲς χαρᾶς καὶ εὐθυμίας ποὺ δὲν εἶναι κακὸ πρᾶγμα.

Μητροπολίτης Ἀντώνιος: Δὲν θά ‘λεγα πὼς εἶναι κακό. Νομίζω ὅμως ὅτι ἡ χαρὰ αὐτὴ θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι βαθύτερη καὶ πιὸ μόνιμη. **Ἕνα ἀπὸ τὰ προβλήματα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου εἶναι πὼς κατέχει τόσα πολλὰ πράγματα, ποὺ δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ χαρεῖ τίς μικρὲς χαρές. Στὸ παρελθόν, φέρ’ εἰπεῖν, ὅταν ἡ ζωὴ ἦταν τρομερὰ δύσκολη, ἀκόμη κι ἡ μικρότερη χαρὰ ἀποτελοῦσε ἕνα θαῦμα** – ἐκ πείρας μιλῶ. **Σήμερα ὁ πῆχυς τοῦ θαύματος εἶναι μέσα μου πιὸ «ψηλός»: γιὰ νὰ πιστέψω πὼς κάτι εἶναι θαυμαστό, χρειάζεται νὰ συμβοῦν περισσότερα ἀπ’ ὅσα στὸ παρελθόν.**

(«Ὁ Μητροπολίτης καὶ ἡ ἄθεη», μετάφρ. Χ. Μακρόπουλος, ἐκδ. Ἐν πλῷ, Ἀθήνα)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr*)*